

Međunarodni sud za krivično
gonjenje osoba odgovornih za
teška kršenja međunarodnog
humanitarnog prava počinjena
na teritoriji bivše Jugoslavije
od 1991. godine

Predmeti br. IT-95-5/18-T
Datum: 8. novembar 2012.
Original: engleski

PRED PRETRESNIM VIJEĆEM

U sastavu: sudija O-Gon Kwon, predsjedavajući
sudija Howard Morrison
sudija Melville Baird
sudija Flavia Lattanzi, rezervni sudija

Sekretar: g. John Hocking

Odluka od: 8. novembra 2012.

TUŽILAC

protiv

RADOVANA KARADŽIĆA

JAVNO

**ODLUKA O OBAVLJANJU RAZGOVORA TUŽILAŠTVA SA SVJEDOCIMA
ODBRANE**

Tužilaštvo

g. Alan Tieger
gđa Hildegard Uertz-Retzlaff

Optuženi

g. Radovan Karadžić

Branilac u pripravnosti

g. Richard Harvey

OVO PRETRESNO VIJEĆE Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Međunarodni sud) održalo je 15. oktobra 2012. konferenciju prije dokaznog postupka odbrane, na kojoj je pokrenuta rasprava o proceduri koji se treba primijeniti na razgovore tužilaštva i svjedoka s optuženikovog spiska svjedoka i u vezi s tim donosi sljedeću odluku.

I. Proceduralni kontekst i argumenti

1. Optuženi je 2. juna 2009. podnio zahtjev kojim je zatražio da Pretretresno vijeće Službi za žrtve i svjedoke (dalje u tekstu: SŽS)¹ naloži da kontaktira određene svjedoke sa spiska svjedoka na osnovu pravila 65ter tužilaštva kako bi ustanovila da li pristaju na razgovor s optuženim ili nekim od članova njegovog tima odbrane.² Optuženi je objasnio da je to pitanje pokrenuto nakon što je zatražio da mu tužilaštvo dostavi podatke za kontakt za neke od svjedoka sa svog spiska svjedoka na osnovu pravila 65ter kako bi mogao da ih kontaktira i pita da li su voljni da obave razgovore s njegovim timom odbrane. Tužilaštvo je odgovorilo da ne objelodanjuje podatke za kontakt sa svjedocima bez da relevantni svjedoci to prvo odobre i stoga ponudilo da stupi u kontakt sa svjedocima koje je naveo optuženi i utvrdi da li bi bili voljni da svoje podatke za kontakt dostave optuženom. Međutim, optuženi je bio mišljenja da je neprimjereno da svjedoke po tom pitanju prvo kontaktira tužilaštvo jer bi to predstavljalo sukob interesa i zatražio je stoga da se za to angažuje SŽS.³ Na statusnoj konferenciji održanoj 3. juna 2009., tužilaštvo je usmeno odgovorilo izjavivši da nema nikakvog konkretnog prigovora na to da se za tu svrhu kontaktira SŽS.⁴ U "Podnesku Sekretarijata u vezi sa zahtjevom optuženog za kontakt sa svjedocima tužilaštva", podnijetom 10. juna 2009. (dalje u tekstu: Podnesak Sekretarijata), Sekretarijat je izrazio bojazan da bi nalog da SŽS kontaktira svjedoke tužilaštva u ime optuženog mogao dovesti u pitanje neutralnost SŽS-

¹ U skladu s pravilom 34 Pravilnika o postupku i dokazima Međunarodnog suda, SŽS je u nadležnosti sekretara Suda.

² Zahtjev za izdavanje naloga za kontaktiranje svjedoka tužilaštva (dalje u tekstu: Zahtjev za izdavanje naloga), 2. juni 2009.

³ Zahtjev za izdavanje naloga, par. 2-4.

⁴ Statusna konferencija, T. 300-301 (3. juni 2009.)

a.⁵ Sekretarijat je takođe naveo da SŽS obično ne zakazuje razgovore svjedoka tužilaštva s optuženim ili s njegovim timom odbrane, već da to obično radi sam tim odbrane.⁶ Sekretarijat je zaključio da je, u slučaju da bude potrebno da SŽS na zahtjev optuženog kontaktira svjedoke tužilaštva, voljan samo da ih pita da li su saglasni da se njihovi podaci za kontakt dostave optuženom i njegovom timu odbrane.⁷ Dana 19. juna 2009., Pretpretresno vijeće izdalo je Odluku po zahtjevu za izdavanje naloga za kontakt sa svjedocima tužilaštva (dalje u tekstu: Prva odluka) i odbilo zahtjev optuženog i naložilo tužilaštvu da optuženom dostavi važeće podatke za kontakt svjedoka za koje je to zatražio, osim za svjedoke kojima su odobrene zaštitne mjere odgođenog objelodanjivanja, kako bi mogao da ih direktno kontaktira.⁸

2. Dana 24. juna 2009., Pretpretresno vijeće odobrilo je zahtjev tužilaštva za odgodu izvršenja Prve odluke na osnovu argumenta da tužilaštvo namjerava da podnese zahtjev za ponovno razmatranje ili molbu za potvrdu žalbe na Prvu odluku.⁹

3. Dana 26. juna 2009., tužilaštvo je podnijelo "Zahtjev za ponovno razmatranje odluke po zahtjevu za izdavanje naloga za kontakt sa svjedocima tužilaštva" (dalje u tekstu: Zahtjev za ponovno razmatranje), kojim je zatražilo da Pretpretresno vijeće ponovo razmotri svoju Prvu odluku i naloži bilo tužilaštvu bilo SŽS-u da stupi u kontakt sa svjedocima koje je identifikovao optuženi.¹⁰ Tužilaštvo je alternativno zatražilo da se odobri ulaganje žalbe na Prvu odluku.¹¹ U odgovoru na Zahtjev za ponovno razmatranje optuženi se saglasio sa zahtjevom tužilaštva da Pretpretresno vijeće ponovo razmotri Prvu odluku i složio se s tužilaštvom da Vijeće treba izdati nalog SŽS-u da kontaktira relevantne svjedoke.¹² Na poziv pretpretresnog sudije,¹³ Sekretarijat je podnio još jedan podnesak u kom je ponovo istaknuo svoju neutralnu ulogu i neke od poteškoća do kojih

⁵ Podnesak Sekretarijata, par. 5.

⁶ Podnesak Sekretarijata, par. 10.

⁷ Podnesak Sekretarijata, par. 11.

⁸ Prva odluka, par. 10.

⁹ Zahtjev tužilaštva za odgodu izvršenja odluke Pretresnog vijeća po zahtjevu za izdavanje naloga za kontakt sa svjedocima tužilaštva, 24. juni 2009.; Odluka po zahtjevu za odgodu izvršenja odluke o kontaktu sa svjedocima tužilaštva, 24. juni 2009.

¹⁰ Zahtjev za ponovno razmatranje, par. 15.

¹¹ Zahtjev za ponovno razmatranje, par. 18.

¹² Odgovor na zahtjev tužilaštva za ponovno razmatranje: kontakt sa svjedocima tužilaštva, 6. juli 2009., par. 4.

¹³ Nalog kojim se određuje rok za dostavljanje podnesaka Sekretarijata, 1. juli 2009.

bi moglo doći ako SŽS-u bude naloženo da svjedoke tužilaštva pita da li pristaju na razgovor s optuženim i/ili njegovim timom odbrane. Uprkos tome, Sekretarijat je izjavio da SŽS može obaviti zadatak kontaktiranja relevantnih svjedoka, kako je predložilo tužilaštvo.¹⁴

4. Shodno tome, dana 15. jula 2009., Pretpretresno vijeće izdalo je Odluku po zahtjevu za ponovno razmatranje odluke po zahtjevu za izdavanje naloga za kontakt sa svjedocima tužilaštva (dalje u tekstu: Druga odluka). Vijeće je zaključilo da tužilaštvo nije pokazalo da Prva odluka sadrži "očitu grešku u rezonovanju". Uprkos tome, s obzirom na to da tužilaštvo i optuženi zajednički predlažu da se SŽS pozove da kontaktira svjedoke navedene na spisku svjedoka tužilaštva na osnovu pravila 65ter, Vijeće je odlučilo da u tom pogledu izmijeni Prvu odluku.¹⁵ Pretpretresno vijeće je stoga naložilo kako slijedi: (i) optuženom da smjesta dostavi SŽS-u na povjerljivoj osnovi spisak onih svjedoka na spisku svjedoka tužilaštva na osnovu pravila 65ter sa kojima želi razgovarati; (ii) tužiocu da dostavi SŽS-u aktualne informacije za kontakt sa svjedocima na spisku koji je dostavio optuženi; (iii) SŽS-u da uspostavi kontakt s navedenim svjedocima, što je ekspeditivnije moguće, kako bi se utvrdilo da li oni pristaju na to da član tima odbrane obavi razgovor s njima, i, ako je tako, da li žele da tom razgovoru prisustvuje predstavnik tužilaštva; (iv) SŽS-u da obavijesti optuženog o rezultatima tih provjera i da mu dostavi informacije za kontakt svjedoka koji su pristali na razgovor s njegovim timom odbrane; i (v) optuženom da obavijesti tužilaštvo o vremenu i mjestu razgovora s onim svjedocima koji su izjavili da žele prisustvo predstavnika tužilaštva.¹⁶ Shodno tome, taj se postupak slijedio cijelo vrijeme izvođenja dokaza tužilaštva i na osnovu njega su optuženi i njegov tim odbrane obavili razgovore s velikim brojem svjedoka koje je na svjedočenje pozvalo tužilaštvo.

5. Dana 21. septembra 2012., nekoliko sedmica prije početka dokaznog postupka optuženog, Vijeće je kontaktirao SŽS i obavijestilo ga da je tužilaštvo kontaktiralo neke od svjedoka sa spiska optuženog na osnovu pravila 65ter i pitalo ih da bi bili voljni da

¹⁴ Podnesak Sekretarijata u vezi s nalogom za kontakt sa svjedocima tužilaštva, 6. juli 2009., par. 8.

¹⁵ Druga odluka, par. 7.

¹⁶ Druga odluka, par. 11.

obave razgovor s tužilaštvom. Nakon toga, SŽS i strane u postupku razmijenili su više e-mailova, koji su proslijeđeni i sudskom savjetniku Vijeća, iz kojih se vidi da tužilaštvo, uz izuzetak malog broja svjedoka koji se pozivaju na svjedočenje na početku postupka, ne želi da SŽS bude u istoj mjeri angažovan kao tokom dokaznog postupka tužilaštva. Tužilaštvo je, naime, željelo da direktno stupi u kontakt sa svjedocima s čijim je podacima za kontakt raspolagalo. Dana 25. septembra 2012. Vijeće je putem e-maila obavijestilo strane u postupku da će se postupak uspostavljen Drugom odlukom nastaviti primjenjivati do Pretpretnesne konferencije, na kojoj će pitanje biti dalje raspravljeno.

6. Pretpretnesna konferencija je održana 15. oktobra 2012. i obje strane u postupku dobile su priliku da iznesu argumente po pitanju obavljanja razgovora sa svjedocima. Tužilaštvo je iznijelo da Vijeće ne treba da razmatra to pitanje jer je jasno da sudska praksa nalaže da svjedoci koji se pozivaju da svjedoče ne pripadaju nijednoj strani u postupku, zbog čega je u drugim predmetima tužilaštvo bilo slobodno da svjedoke direktno kontaktira, pod uslovom da odbranu prvo obavijesti da namjerava da s tim svjedocima obavi razgovor.¹⁷ Tužilaštvo je napomenulo da je procedura koja je u ovom predmetu ustanovljena Drugom odlukom uvedena na zahtjev optuženog, a ne tužilaštva, i da sada više nema potrebe da se taj postupak nastavi primjenjivati jer tužilaštvo neće ni na kakav neprimjeren način kontaktirati svjedoke.¹⁸

7. Pravni savjetnik optuženog u odgovoru je iznio da je važno da se isti režim koji se primjenjivao u dokaznom postupku tužilaštva nastavi primjenjivati i u dokaznom postupku optuženog, budući da je dobro funkcionisao i bio neutralan način pristupanja svjedocima.¹⁹ Takođe je istakao svoju bojazan da će mnogi svjedoci sa spiska optuženog na osnovu pravila 65ter, zato što ih je tužilaštvo u jednom momentu smatralo osumnjičenima ili zbog njihove bojazni od izlaganja krivičnom progonu od strane nacionalnih sudova, zašutjeti i možda odbiti da svjedoče ako ih "prvo kontaktira tužilaštvo".²⁰ U slučaju da Vijeće nema namjeru da nastavi primjenjivati postupak

¹⁷ Konferencija prije izvođenja dokaza odbrane, T. 28829-28830 (15. oktobar 2012.).

¹⁸ Konferencija prije izvođenja dokaza odbrane, T. 28830-28831, 28834 (15. oktobar 2012.).

¹⁹ Konferencija prije izvođenja dokaza odbrane, T. 28832 (15. oktobar 2012.).

²⁰ Konferencija prije izvođenja dokaza odbrane, T. 28832, 28836 (15. oktobar 2012.).

korišten tokom izvođenja dokaza odbrane, pravni savjetnik optuženog predložio je da se timu odbrane dopusti da prvi kontaktira svjedoke po tom pitanju i pita ih da li su voljni da se njihovi podaci za kontakt proslijede tužilaštvu.²¹

8. Tužilaštvo je u replici iznijelo da postoji razlika između svjedoka čijim podacima za kontakt već raspolaže i onih čije podatke ne posjeduje. Što se tiče potonjih, tužilaštvo je iznijelo da je voljno da "razgovara o postupku [...] ako tužilaštvo zatraži pomoć odbrane u pribavljanju podataka za kontakt", ali činjenica da je postupak ustanovljen u Drugoj odluci ne bi trebalo da ima veze s pravom tužilaštva da bude u mogućnosti da kontaktira svjedoke s kojima je godinama u vezi.²² Tužilaštvo je takođe iznijelo da je voljno da optuženog obavijesti o svojoj namjeri da kontaktira određene svjedoke čijim podacima za kontakt raspolaže ili koje je pribavilo neovisno od njega.²³

9. Pošto je saslušalo strane u postupku, Vijeće ih je obavijestilo da će po tom pitanju uskoro donijeti odluku.²⁴ S obzirom na razrađenu argumentaciju koju je Sekretarijat iznio u vrijeme donošenja Prve i Druge odluke, Vijeće je smatralo da nije nužno da ponovo sasluša Sekretarijat i SŽS. Vijeće će stoga gorenavedena pitanja nastaviti da razmatra imajući na umu argumentaciju Sekretarijata od 10. juna i 6. jula 2009.

II. Mjerodavno pravo

10. Ni Statut Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Statut) niti Pravilnik o postupku i dokazima (dalje u tekstu: Pravilnik) ne bave se konkretno pitanjem da li jedna strana u predmetu može da obavi razgovor sa svjedocima sa spiska svjedoka na osnovu pravila 65*ter* druge strane, prije iskaza svjedoka. Međutim, sudska praksa Međunarodnog suda jasno predviđa da "svedoci nekog zločina ne pripadaju ni optužbi ni odbrani" i da stoga "obe strane imaju jednako pravo da razgovaraju s njima".²⁵ Ako određeni svjedok odbije

²¹ Konferencija prije izvođenja dokaza odbrane, T. 28836 (15. oktobar 2012.).

²² Konferencija prije izvođenja dokaza odbrane, T. 28837-28838 (15. oktobar 2012.).

²³ Konferencija prije izvođenja dokaza odbrane, T. 28837-28838 (15. oktobar 2012.).

²⁴ Konferencija prije izvođenja dokaza odbrane, T. 28838-28839 (15. oktobar 2012.).

²⁵ *Tužilac protiv Mrkšića*, predmet br. IT-95-13/1-AR73, Odluka po interlokutornoj žalbi odbrane o komuniciranju s potencijalnim svjedocima suprotne strane, 30. juli 2003. (dalje u tekstu: Odluka po žalbi u predmetu *Mrkšić*), par. 15. V.

da obavi razgovor s nekom stranom u postupku, ta strana neće moći da ga primora da dođe na razgovor ni da odgovara na pitanja, već za to mora da traži pomoć Vijeća u skladu s pravilom 54, obično u formi sudskog naloga.²⁶ Međutim, strana koja traži da obavi razgovor može preduzeti razumne korake kako bi ubijedila svjedoka da preispita svoju odluku, pod uslovom "da se [to] ne kosi sa sprovođenjem pravde" i da ne predstavlja zastrašivanje ili vršenje prisile nad tim svjedokom.²⁷ Žalbeno vijeće smatra da "[t]reba biti naročito oprezan u slučaju da optužba želi da razgovara sa svedokom koji je odbio da razgovara sa njom, budući da bi tada svedok mogao osećati da se nad njim vrši prisila ili zastrašivanje".²⁸ Razna vijeća takođe su zaključila da bi, uljudnosti radi i kako bi se izbjegli prigovori o vršenju uticaja na svjedoke, bilo razborito, odnosno primjereno da se određenom svjedoku ne pristupa prije nego što strana koja poziva svjedoka drugu stranu ne obavijesti o svojoj namjeri da s tim svjedokom obavi razgovor.²⁹

III. Diskusija

11. Kao što se vidi iz rezimea proceduralnog konteksta Druge odluke, postupak na osnovu kog optuženi može da obavi razgovor sa svjedocima sa spiska svjedoka tužilaštva na osnovu pravila 65ter odredilo je Pretpretno vijeće ne samo na zahtjev optuženog već i zbog toga što je ta opcija tužilaštvu više odgovarala nego da mu se izda nalog da optuženom objelodani podatke za kontakt svjedoka koje je namjeravao da pozove tokom suđenja. Druga odluka je stoga izdana na zajednički zahtjev koji su strane podnijele kako bi olakšale problem logistike s kojim je optuženi bio suočen, naime optuženi nije imao podatke za kontakt za većinu svjedoka sa spiska svjedoka tužilaštva na osnovu pravila 65ter.³⁰

takođe *Tužilac protiv Mrkšića*, predmet br. IT-95-13/1-T, Odluka po zahtevu tužilaštva da obavi razgovor sa svedocima odbrane, 1. septembar 2006. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Mrkšić*), par. 3.

²⁶ Odluka po žalbi u predmetu *Mrkšić*, par. 15; Odluka u predmetu *Mrkšić*, par. 3.

²⁷ Odluka po žalbi u predmetu *Mrkšić*, par. 15-16; Odluka u predmetu *Mrkšić*, par. 3.

²⁸ Odluka po žalbi u predmetu *Mrkšić*, par. 16.

²⁹ Odluka u predmetu *Mrkšić*, par. 4; *Tužilac protiv Miće Stanišića*, predmet br. IT-04-79-PT, Odluka po zahtjevima tužilaštva za zaštitne mjere za žrtve i svjedoke, 6. juni 2005., par. 17.

³⁰ V. Druga odluka, par. 10.

12. Međutim, tužilaštvo nije suočeno s istim problemom logistike i, po svemu sudeći, posjeduje podatke za kontakt za mnoge od svjedoka s optuženikovog spiska svjedoka na osnovu pravila 65ter, zbog čega sada želi da te svjedoke direktno kontaktira bez angažovanja SŽS-a. Za razliku od optuženog i njegovog pravnog savjetnika, Vijeće smatra da to samo po sebi nije "nefer"³¹ jer, po njegovom mišljenju, sama činjenica da jedna strana u postupku raspolaže s više podataka za kontakt od druge strane ne predstavlja neku nepravičnu prednost te strane. Budući da je u ovom konkretnom slučaju optuženi uspio da obavi razgovor (lično ili posredstvom svog tima odbrane) s velikim brojem svjedoka koje poziva tužilaštvo, Vijeće smatra da je bespredmetna tvrdnja da je tužilaštvo, samo na osnovu toga što posjeduje podatke za kontakt, na neki način u nepravično povoljnijoj poziciji.

13. Shodno tome, budući da sudska praksa Žalbenog vijeća jasno nalaže da su strane u predmetu slobodne da stupaju u kontakt s bilo kojim svjedokom nekog krivičnog djela, uključujući lica koja su na spisku svjedoka suprotne strane, Vijeće smatra da tužilaštvo zaista ima pravo da direktno stupa u kontakt sa svjedocima koje je optuženi uvrstio na spisak svjedoka na osnovu pravila 65ter, kao i da ih pita da li su voljni da s njim obave razgovor. U vezi sa svjedocima koji pristaju na razgovor, potrebne dogovore u vezi s vođenjem razgovora pravi samo tužilaštvo, koje optuženog takođe obavještava o tome kada će se i gdje razgovor voditi, u slučaju da relevantni svjedoci žele da razgovoru prisustvuje i predstavnik odbrane optuženog.

14. Vijeće prima k znanju argument optuženog koji se odnosi na to da će svjedoci, ako ih tužilaštvo direktno kontaktira, možda početi oklijevati, a možda čak i odbiti da pristupe svjedočenju. Međutim, kao što je gore u tekstu navedeno, tužilaštvo ima pravo da kontaktira bilo kog svjedoka, kao što ga je imao i optuženi tokom dokaznog postupka tužilaštva, pa Vijeće neće uticati na to pravo na osnovu neke hipotetičke zabrinutosti da bi neki svjedoci mogli postati nevoljni da svjedoče u ovom predmetu. U tom kontekstu, Vijeće takođe prihvata preuzetu obavezu tužilaštva da svjedoke neće kontaktirati ni na

³¹ V. Pretpretresna konferencija, T. 28838 (15. oktobar 2012.).

kakav neprimjeren način.³² Ako se pokaže da se u vezi s nekim konkretnim svjedokom postupa drugačije, optuženi o tome može obavijestiti Vijeće. Valja podsjetiti da je Žalbeno vijeće jasno izjavilo da treba biti "naročito oprezan" u slučajevima kad tužilaštvo kontaktira svjedoke sa spiska svjedoka odbrane jer ti svjedoci mogu osjećati da se na njih vrši pritisak i/ili da ih zastrašuju.³³ Shodno tome, Vijeće potiče tužilaštvo da takvu opreznost iskaže prilikom kontaktiranja svjedoka sa spiska na osnovu pravila 65ter i da obezbijedi da se oni ne osjećaju kao da su pod prisilom ili da se zastrašuju. Osim toga, kako bi izbjegli eventualne navode o vršenju uticaja ili zastrašivanja svjedoka, tužilaštvo treba blagovremeno obavijestiti optuženog s kojim svjedocima želi obaviti razgovore kako bi njemu i njegovom timu, ako to žele, dalo priliku da s tim svjedocima razgovara.

15. Što se tiče svjedoka s kojima tužilaštvo želi obaviti razgovor, ali čijim podacima za kontakt ne raspolaže i koje može dobiti samo uz pomoć optuženog i/ili njegovog tima odbrane, Vijeće je mišljenja, što potvrđuju i pravni savjetnik optuženog,³⁴ da će takvih svjedoka vjerovatno biti veoma malo. Uprkos tome, pošto mu je sada poznato što se događalo između strana u pretpretresnom postupku, kad se optuženi suočio s istim logističkim problemom, umjesto da optuženom i njegovom timu naloži da podatke za kontakt tih svjedoka preda tužilaštvu, Vijeće smatra da se u vezi s tim treba koristiti procedura ustanovljena u Drugoj odluci. Shodno tome, SŽS će slijediti proceduru ustanovljenu Drugom odlukom, ali to će uraditi samo u vezi sa svjedocima s kojima tužilaštvo želi razgovarati, ali čijim podacima za kontakt ne raspolaže i ne može ih pribaviti ni na koji drugi način nego uz pomoć optuženog i/ili njegovog tima odbrane.

IV. Dispozitiv

16. Iz gorenavedenih razloga, Pretresno vijeće, na osnovu pravila 54 Pravilnika, ovim **NALAZE** kako slijedi:

³² V. *supra*, par. 6.

³³ V. *supra*, par. 10.

³⁴ V. Pretpretresna konferencija, T. 28838 (15. oktobar 2012.).

- (a) tužilaštvo će optuženom odmah dostaviti, na povjerljivoj osnovi, s kojim svjedocima s njegovog spiska svjedoka na osnovu pravila 65ter želi da razgovara, pri čemu će jasno naznačiti u vezi s kojim svjedocima (a) već posjeduje podatke za kontakt ili ih može pribaviti nezavisno od optuženog i (ii) za koje od njih mu je potrebna pomoć optuženog da pribavi njihove podatke za kontakt;
- (b) u vezi sa svjedocima koji se pominju u paragrafu 16(a)(i), tužilaštvu će biti dopušteno da s njima direktno stupi u kontakt i bez uplitanja SŽS-a kako bi doznalo da li su oni voljni da pristupe razgovoru s tužilaštvom;
- (c) u vezi sa svjedocima koji se pominju u paragrafu 16(a)(ii), strane će slijediti proceduru opisanu u Drugoj odluci, konkretno:
 - (i) tužilaštvo će odmah dostaviti SŽ-u, na povjerljivoj osnovi, spisak svjedoka koji se pominju u paragrafu 16(a)(ii);
 - (ii) optuženi će SŽS-u dostaviti sadašnje podatke za kontakt za navedene svjedoke;
 - (iii) SŽS će što je prije moguće stupiti u kontakt s navedenim svjedocima kako bi ustanovio da li oni pristaju na razgovor s predstavnikom tužilaštva i, ako na to pristaju, da li žele da tom razgovoru prisustvuje neki predstavnik optuženog;
 - (iv) SŽS će obavijestiti tužilaštvo o rezultatima tih raspitivanja i dostaviti mu podatke za kontakt za svjedoke koji su pristali na razgovor s tužilaštvom; i
 - (v) tužilaštvo će obavijestiti optuženog i njegov tim odbrane kada će se i gdje obaviti razgovori sa svjedocima koji su naveli da žele da razgovoru prisustvuje predstavnik optuženog.

Sastavljeno na engleskom i francuskom, pri čemu je mjerodavna verzija na engleskom jeziku.

/potpis na originalu/
sudija O-Gon Kwon,
predsjedavajući

Dana 8. novembra 2012.
U Haagu,
Nizozemska

[pečat Medunarodnog suda]